

Marcel Levi

Het is wachten
op een app die
elk uur test of er
al dementie in
aantocht is

VINCENT BOON

Malle Eppie

Afgelopen maand zag ik op mijn spreekuur twee patiënten met problemen waar ik nog niet eerder mee was geconfronteerd. Een fitte man van 36 jaar was verwezen wegens onregelmatige hartslag en meer dan gemiddelde zweetproductie. Deze waarnemingen waren gedaan door apps op zijn Apple Watch. Daarnaast had zijn iPhone-camera een te lage zuurstofspanning in het bloed gemeten. Hij had zelf overigens totaal nergens last van. De huisarts had een perfect normaal lichamelijk onderzoek verricht bij deze sportieve man en wist ook niet precies wat zij ermee moest en had hem op zijn krachtig aandringen maar verwezen. Later in de maand zag ik een 24-jarige vrouw omdat de Doctor Mole-app op haar iPhone een melanoom op haar rechterarm had geconstateerd, haar iBreast-check onduidelijke maar wel onrustbarende resultaten had opgeleverd en ze via haar iDream-app ook nog eens bevestigd had gekregen dat haar dromen alleen maar konden passen bij een nog onontdekte kwaadaardige aandoening. Vanwege die signalen had ze terstond een afspraak gemaakt.

Op zichzelf is het natuurlijk aan te moedigen dat mensen zelf bezig zijn met hun gezondheid en nieuwe technologie belooft daarbij hulp te bieden. De grootste winst lijkt op dit moment echter vooral te liggen bij het ondersteunen van zelfmanagement, bijvoorbeeld het reguleren van diabetes, geheugensteuntjes bij het innemen van medicatie, of astmamanagement. De betrouwbaarheid en validiteit van dit alles is echter op geen enkele manier gecontroleerd maar dat kan de producenten en gebruikers kennelijk niet schelen. Afgelopen jaar werd de Acne-app, die claimde acne te kunnen behandelen met de

straling vanaf het iPhone-scherf, meer dan twaalfduizend keer gedownload alvorens deze van de markt werd gehaald. En hoe betrouwbaar zijn UriCheck-apps die garanderen met de iCamera urinestripjes voor urineweginfecties adequaat te kunnen interpreteren en vervolgens antibiotica adviseren?

Maar waarschijnlijk is dat alles voor de commerciële appmakers niet eens interessant genoeg en is de markt van gezonde mensen die neurotisch alles wat los en vast zit aan hun lichaam willen doormeten veel groter. Dat het daarbij gaat om volstrekt onzinnige waarnemingen bij meestal al heel gezonde mensen die op hun best onrust en zelfs angst genereren, doet er kennelijk niet toe. Wat dacht u van de Beddit-app die meet of je wel lekker hebt geslapen, de Fat-app die van uur tot uur het vetgehalte van je lichaam berekent, of de Skin-app die de perifere perfusie van je huid kan vaststellen?

En het aantal bizarre gezondheidsapps zal de komende tijd alleen maar verder toenemen. Het is alleen nog maar wachten op een app die elk uur test of er al dementie of een depressie in aantocht is, een app die aan het gehuil van je baby kan vaststellen of de dreumes honger heeft of alleen een schone luier wil, of een app die aan de vorm van de drol in de wc-pot kan voorspellen of er sprake is van darmkanker. Het is zeker dat dergelijke gezondheidsapps gretig aftrek zullen vinden bij een steeds verder medicaliserende samenleving. Malle Eppie was de bijnaam van een Amsterdamse straatfiguur uit de vorige eeuw die rommel en lorren ophaalde en daarmee door de stad liep.

De hedendaagse verzamelaar van gezondheidsapps is eigenlijk een moderne malle Eppie. ■